

Věc T-43/02

Jungbunzlauer AG

v.

Komise Evropských společenství

„Hospodářská soutěž – Kartelová dohoda – Kyselina citronová – Článek 81 ES – Pokuta – Článek 15 odst. 2 nařízení č. 17 – Přičitatelnost jednání dceřiné společnosti – Zásada legality trestů – Pokyny o metodě stanovování pokut – Zásada proporcionality – Zásada non bis in idem – Právo na přístup ke spisu“

Rozsudek Soudu (třetího senátu) ze dne 27. září 2006 . . . . . II - 3448

Shrnutí rozsudku

1. *Právo Společenství – Obecné právní zásady – Právní jistota*
2. *Hospodářská soutěž – Pokuty – Výše – Určení
(Nařízení Rady č. 17, čl. 15 odst. 2; sdělení Komise 98/C 9/03)*

3. *Hospodářská soutěž – Pravidla Společenství – Protiprávní jednání – Přičtení odpovědnosti (Článek 81 odst. 1 ES)*
4. *Hospodářská soutěž – Pokuty – Výše – Určení – Kritéria – Skutečný dopad na trh (Nařízení Rady č. 17, čl. 15 odst. 2; sdělení Komise 98/C 9/03, bod 1 A pododst. 1)*
5. *Hospodářská soutěž – Pokuty – Výše – Určení – Kritéria – Závažnost protiprávního jednání (Nařízení Rady č. 17, článek 15)*
6. *Hospodářská soutěž – Pokuty – Výše – Určení – Kritéria – Závažnost protiprávního jednání (Nařízení Rady č. 17, čl. 15 odst. 2)*
7. *Hospodářská soutěž – Pokuty – Výše – Určení – Kritéria – Závažnost protiprávního jednání (Nařízení Rady č. 17, čl. 15 odst. 2)*
8. *Hospodářská soutěž – Pokuty – Výše – Určení (Nařízení Rady č. 17, čl. 15 odst. 2; sdělení Komise 98/C 9/03)*
9. *Hospodářská soutěž – Pokuty – Výše – Určení – Kritéria – Závažnost protiprávního jednání (Nařízení Rady č. 17, čl. 15 odst. 2)*
10. *Hospodářská soutěž – Pokuty – Výše – Určení – Kritéria – Závažnost protiprávního jednání – Polehčující okolnosti (Nařízení Rady č. 17, článek 15; sdělení Komise 98/C 9/03, bod 3)*
11. *Hospodářská soutěž – Pokuty – Sankce Společenství a sankce uložené v členském nebo třetím státě za porušení vnitrostátního práva hospodářské soutěže (Nařízení Rady č. 17, článek 15)*

12. *Hospodářská soutěž – Pokuty – Výše – Sankce Společenství a sankce uložené orgány členského státu za porušení vnitrostátního práva hospodářské soutěže (Nařízení Rady č. 17, článek 15)*
13. *Hospodářská soutěž – Pokuty – Výše – Určení (Článek 81 odst. 1 ES a článek 82 ES; Dohoda o EHP, čl. 53 odst. 1; nařízení Rady č. 17, čl. 15 odst. 2)*
14. *Hospodářská soutěž – Správní řízení – Dodržování práv obhajoby – Přístup ke spisu (Článek 81 odst. 1 ES; nařízení Rady č. 17, čl. 19 odst. 1)*
15. *Hospodářská soutěž – Pokuty – Výše – Posuzovací pravomoc Komise – Soudní přezkum (Článek 229 ES)*

1. Zásada legality je logickým důsledkem zásady právní jistoty, která je obecnou zásadou práva Společenství a která vyžaduje jasnost a přesnost všech předpisů Společenství, především pokud tyto ukládají či umožňují uložit sankce, aby tak dotčené osoby mohly jednoznačně rozpoznat svá práva a povinnosti, které z nich vyplývají, a aby mohly následně přijmout odpovídající opatření.
- umožňující uložení správních sankcí. Použije se nejen na předpisy, které stanovují skutkovou podstatu protiprávního jednání, ale i na ty předpisy, které stanovují důsledky plynoucí z protiprávního jednání porušujícího prvně uvedené předpisy.

Tato zásada, která je součástí obecných zásad práva Společenství, které jsou základem ústavních tradic společných členským státům a která byla zakotvena několika mezinárodními smlouvami, zejména článkem 7 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, a to mimo jiné pokud jde o protiprávní jednání a tresty, se vztahuje jak na trestněprávní normy, tak na zvláštní správní nástroje ukládající nebo

V tomto ohledu z čl. 7 odst. 1 uvedené Úmluvy vyplývá, že zákon musí jasně stanovit protiprávní jednání i tresty, které je potlačují. Tato podmínka je splněna, pokud se má procesní subjekt možnost z textu příslušného ustanovení, a v případě potřeby z výkladu, který

k němu podaly soudy, dozvědět, z jakých úkonů a opomenutí mu vzniká trestně-právní odpovědnost.

i ustálenou judikaturu zveřejněnou v průběhu posuzování určitosti, či neurčitosti použitých pojmů. Kromě toho zohlednění ústavních tradic společných členským státům neumožňuje podat odlišný výklad obecné zásady práva Společenství, kterou představuje zásada legality.

Z judikatury Evropského soudu pro lidská práva vyplývá, že čl. 7 odst. 1 Úmluvy nevyžaduje, aby znění ustanovení, podle nichž jsou tyto sankce ukládány, bylo natolik přesné, aby důsledky, které mohou z protiprávního jednání porušujícího tato ustanovení nastat, bylo možné předvídat s absolutní jistotou. Podle této judikatury totiž neurčitost ustanovení nemusí mít nutně za důsledek porušení tohoto článku 7. Právní pojem použitý v tomto článku se tak shoduje s pojmem uvedeným v ostatních člancích Úmluvy. Mimoto zákony nepředstavují absolutní jistotu a mnoho z nich obsahuje z důvodu nutnosti vyhnout se přílišné tvrdosti a přizpůsobit se změnám situace více či méně nejasné formulace a jejich výklad a použití závisí na praxi. Veškeré zákony nicméně stanoví kvalitativní podmínky, mezi jinými i podmínku přístupnosti a předvídatelnosti. Skutečnost, že zákon přiznává posuzovací pravomoc, jako taková neodporuje požadavku předvídatelnosti, pokud jsou rozsah výkonu posuzovací pravomoci a pravidla jejího výkonu dostatečně jasně vymezena vzhledem ke stanovenému legitimnímu cíli, aby byla jednotlivci poskytnuta přiměřená ochrana proti svévoli. Konečně kromě samotného znění zákona Evropský soud pro lidská práva zohledňuje

(viz body 71–73, 75–81)

2. V oblasti hospodářské soutěže skutečnost, že podniky nemohou předem znát přesnou výši pokut, které Komise v jednotlivých případech uloží, nemůže mít za následek, že čl. 15 odst. 2 nařízení č. 17 porušuje zásadu legality.

K vyloučení přílišné nepružnosti norem a umožnění přizpůsobení právního předpisu okolnostem musí být totiž povolen určitý stupeň nepředvídatelnosti, pokud jde o sankci, kterou lze za dané protiprávní jednání uložit. Pokuta, která v sobě zahrnuje dostatečně regulovanou míru proměnlivosti mezi minimální

a maximální pokutou, již lze uložit za dané protiprávní jednání, tak může přispět k účinnosti této sankce jak z pohledu jejího uplatnění, tak jejího odrazujícího účinku.

jakož i kritéria a metodu výpočtu, které musí použít v rámci určování částky pokut.

V tomto ohledu Komise nedisponuje neomezeným a nadměrným prostorem pro stanovení pokut v případě porušení pravidel hospodářské soutěže, protože musí respektovat prahovou hodnotu stanovenou podle obratu dotčeného podniku. Zejména prahová hodnota 10 % obratu dotčeného podniku je rozumná s ohledem na zájmy, které Komise před takovými protiprávními jednáními, jako jsou kartely, chrání. Navíc posouzení rozumného charakteru pokut, jež lze uložit na základě čl. 15 odst. 2 nařízení č. 17, nemusí být učiněno absolutně, ale relativně, tedy ve vztahu k obratu narušitele.

Krom toho na základě kritérií stanovených v čl. 15 odst. 2 nařízení č. 17 vyvinula sama Komise rozhodovací praxi, která je známá a dostupná veřejnosti. Ačkoli předchozí rozhodovací praxe Komise jako taková nezavazuje Komisi při stanovení výše pokuty, nic to nemění na skutečnosti, že podle zásady rovného zacházení, která představuje obecnou právní zásadu, kterou musí Komise dodržovat, nesmí Komise zacházet se stejnými situacemi odlišně anebo s odlišnými situacemi stejně, není-li takové zacházení objektivně odůvodněno.

Mimoto Komise ve snaze o transparentnost a za účelem zvýšení právní jistoty dotčených podniků zveřejnila pokyny, v nichž stanovuje metodu výpočtu, kterou se zavázala v každém jednotlivém případě dodržovat.

Stejně tak je Komise povinna dodržovat obecné právní zásady, zejména zásady rovného zacházení a proporcionality,

Konečně podle článku 253 ES je Komise povinna uvést odůvodnění zejména pokud jde o výši uložené pokuty

a zvolenou metodu jejího stanovení. Z odůvodnění musí jasně a jednoznačně vyplývat úvahy Komise tak, aby dotčené osoby mohly rozpoznat důvody, které vedly k přijetí opatření, a mohly tak posoudit možnost zahájit řízení před soudem Společenství, a případně aby tento soud mohl vykonat svůj přezkum.

těže, své činnosti na jinou společnost téže skupiny, skutečnost, že první společnost nadále existuje jakožto právní subjekt, nevylučuje s ohledem na právo hospodářské soutěže Společenství, že druhá společnost převezme odpovědnost za jednání prvně uvedené společnosti.

(viz body 122, 132)

(viz body 82–91)

3. Tím, že čl. 81 odst. 1 ES podnikům zakazuje zejména uzavírat dohody nebo se účastnit jednání ve vzájemné shodě, které by mohly ovlivnit obchod mezi členskými státy a jejichž cílem nebo výsledkem je vyloučení, omezení nebo narušení hospodářské soutěže na společném trhu, se obrací na hospodářské entity představující souhrn materiálních a lidských prvků, které mohou přispět ke spáchání protiprávního jednání, na které se vztahuje toto ustanovení.

4. Podle znění bodu 1 A prvního pododstavce pokynů o metodě stanovování pokut uložených podle čl. 15 odst. 2 nařízení č. 17 a čl. 65 odst. 5 Smlouvy o ESUO, bere Komise při stanovení pokuty podle závažnosti protiprávního jednání v úvahu zejména skutečný dopad protiprávního jednání na trh, pokud jej lze měřit. Tento měřitelný dopad kartelové dohody musí být považován za dostatečně prokázaný, pokud je Komise schopna poskytnout konkrétní a důvěryhodné indicie, které s přiměřenou pravděpodobností naznačují, že kartelová dohoda měla dopad na tento trh.

Jestliže mezi okamžikem, kdy došlo k protiprávnímu jednání, a okamžikem, kdy za něj má dotčený podnik odpovídat, převede společnost odpovědná za činnosti skupiny na trhu, na kterém došlo k porušení pravidel hospodářské sou-

Přezkum dopadu kartelové dohody na trh totiž nezbytně znamená uchýlit se k domněnkám. V tomto kontextu musí Komise zejména zkoumat, jaká by byla cena dotčeného výrobku, kdyby kartelová dohoda neexistovala. Přitom při přezkumu důvodů skutečného vývoje

cen je nebezpečné spekulovat o příslušném podílu každého z těchto důvodů. Je třeba přihlídnout k objektivní okolnosti, že se z důvodu kartelové dohody o cenách účastníci právě vzdali své svobody soutěžit v oblasti cen. Hodnocení vlivu vyplývajícího z jiných faktorů, než je toto dobrovolné rozhodnutí účastníků kartelové dohody vzdát se soutěžení, je nezbytně založeno na rozumné pravděpodobnosti, kterou není možné přesně vyčíslit.

existenci protiprávního jednání v případě kartelové dohody jako takového. Pro zohlednění skutečného dopadu kartelové dohody na trh totiž stačí, aby Komise uvedla „dobré důvody pro jeho zohlednění“.

(viz bod 161)

Proto, pokud nemá být toto kritérium bodu 1 A prvního pododstavce zbaveno svého užitečného účinku, nemůže být Komisi vytýkáno, že vycházela ze skutečného dopadu kartelové dohody na relevantní trh, aniž by tento dopad kvantifikovala nebo k němu poskytla vyčíslené posouzení.

6. Při určování závažnosti protiprávního jednání je namístě zohlednit zejména právní a hospodářský kontext dotčeného jednání. V tomto ohledu má Komise při posuzování konkrétního dopadu protiprávního jednání na trh vycházet z hospodářské soutěže, která by normálně existovala, kdyby nedošlo k protiprávnímu jednání.

(viz body 151–155)

5. V oblasti hospodářské soutěže je důkazní břemeno existence dopadu protiprávního jednání na dotčený trh, které náleží Komisi, pokud jej zohledňuje v rámci výpočtu pokuty podle závažnosti protiprávního jednání, lehčí než břemeno, které nese, pokud musí prokazovat

Jednak z toho vyplývá, že v případě kartelových dohod týkajících se cen musí být s přiměřenou pravděpodobností konstatováno, že dohody dotčeným účastnicím řízení skutečně umožnily dosáhnout vyšší úrovně cen, než které by bylo dosaženo bez kartelové dohody. Krom toho z výše uvedeného vyplývá, že v rámci svého posuzování musí brát Komise do úvahy všechny objektivní podmínky na dotčeném trhu s ohledem na příslušný hospodářský a případně

právní kontext. Případně je třeba zohlednit existenci „objektivních hospodářských faktorů“, z nichž vyplývá, že v rámci „volné hospodářské soutěže“ by se úroveň cen nevyvíjela stejně jako úroveň uplatňovaných cen.

ných podniků na relevantním trhu, jenž může vypovídat o rozsahu protiprávního jednání. Dále z toho vyplývá, že nelze jednomu nebo více druhům obratu připisovat nepřiměřený význam v poměru k ostatním posuzovaným skutečnostem tak, aby stanovení přiměřené pokuty nemohlo být výsledkem jednoduchého výpočtu, který je založen na celkovém obratu.

(viz body 177–179)

7. Závažnost protiprávních jednání porušujících pravidla hospodářské soutěže musí být zjištěna v závislosti na vícero skutečnostech, jakými jsou zejména zvláštní okolnosti věci a její kontext, aniž by existoval závazný nebo taxativní výčet kritérií, ke kterým musí být povinně přihlédnuto.

(viz body 213–214, 227)

Stejně tak mezi posuzované skutečnosti v rámci závažnosti protiprávního jednání lze případně zahrnout objem a hodnotu zboží, které je předmětem protiprávního jednání, velikost a hospodářskou sílu podniku, a tím i vliv, jaký mohl vykonávat na relevantní trh. Z toho jednak vyplývá, že pro účely stanovení výše pokuty lze přihlédnout jak k celkovému obratu podniku, který vypovídá, byť jen přibližně a nedokonale, o jeho velikosti a hospodářské síle, tak k podílu dotyč-

8. Pokud jde o stanovení výše pokut, které se mají uložit různým podnikům, které se účastnily na tomtéž protiprávním jednání porušujícím pravidla hospodářské soutěže, je možné, aby Komise, v souladu se svými pokyny o metodě stanovování pokut uložených podle čl. 15 odst. 2 nařízení č. 17 a čl. 65 odst. 5 Smlouvy o ESUO, nestanovila pokuty podle obratu dosaženého každým z dotčených podniků na relevantním trhu, ale použila jako výchozí bod svého výpočtu pro veškeré dotčené podniky samostatnou částku stanovenou v závislosti na samotné povaze spáchaného protiprávního jednání, částku, která je v důsledku toho přizpůsobena

každému z dotčených podniků v závislosti na několika faktorech.

(viz bod 223)

9. Zásada proporcionality vyžaduje, aby akty orgánů Společenství nepřekračovaly meze toho, co je vhodné a nezbytné k dosažení sledovaného cíle.

V kontextu výpočtu pokut musí být závažnost protiprávního jednání určena v závislosti na mnoha faktorech a žádnému z těchto faktorů není možné ve srovnání s jinými posuzovanými faktory přikládat přílišný význam.

Zásada proporcionality v tomto kontextu znamená, že Komise musí stanovit pokutu přiměřeně k faktorům vzatým v úvahu za účelem posouzení závažnosti protiprávního jednání a že musí v tomto ohledu tyto faktory používat uceleně a objektivně odůvodněně.

(viz body 226–228)

10. Bod 3 první odrážka pokynů o metodě stanovování pokut uložených podle čl. 15 odst. 2 nařízení č. 17 a čl. 65 odst. 5 Smlouvy o ESUO stanoví, že snížení výše pokuty na základě polehčujících okolností je možné, pokud například dotčený podnik hrál „výlučně pasivní nebo následovnickou roli při protiprávním jednání“.

V rámci prvků, které mohou odhalit pasivní roli podniku v kartelové dohodě, lze zohlednit výrazně sporadičtější účast na setkáních ve srovnání s ostatními účastníky kartelové dohody, jakož i opožděný vstup na trh, který je předmětem protiprávního jednání, bez ohledu na délku trvání jeho účasti na protiprávním jednání, nebo také existenci výslovných prohlášení učiněných v tomto smyslu zástupci ostatních podniků, které se účastnily protiprávního jednání. Ostatně „výlučně pasivní role“ účastníka kartelu znamená, že zaujal „rezervovaný postoj“, tedy aktivně se neúčastnil vypracování protisoutěžní dohody nebo dohod.

Nepostačuje tedy, že dotčený podnik zaujal v průběhu některých období kartelové dohody nebo s ohledem na některá ujednání kartelové dohody

„rezervovaný postoj“. V tomto ohledu je s pasivní rolí následovatele zaujímajícího rezervovaný postoj neslučitelné svolávání schůzek, navrhování pořadu jednání a rozeslání přípravných dokumentů ke schůzkám. Takové jednání prozrazuje vstřícný a aktivní přístup dotčeného podniku, pokud jde o přípravu, pokračování a kontrolu kartelové dohody.

navzdory jednání ve vzájemné shodě se soutěžiteli sleduje politiku více či méně odchýlnou od dohodnuté politiky, totiž jednoduše může mít v úmyslu využít kartelovou dohodu ve svůj prospěch.

(viz body 251–252, 254–255, 257, 267–269)

Druhá odrážka téhož bodu 3 stanoví snížení výše pokuty na základě polehčujících okolností v případě skutečného neprovádění dohod. K tomuto účelu je třeba ověřit, zda jsou okolnosti předkládané podnikem takové povahy, aby prokázaly, že se během období, kdy se k protiprávním dohodám připojil, skutečně zdržel jejich uplatňování přijetím soutěžního jednání na trhu.

11. Zásada *non bis in idem* zakazuje, aby téže osobě bylo za stejné protiprávní jednání uloženo více sankcí za účelem ochrany téhož právního zájmu. Použití této zásady podléhá třem kumulativním podmínkám, a sice totožnosti skutků, totožnosti pachatele a totožnosti chráněného právního zájmu.

Vůči podniku tak mohou být platně vedena dvě souběžná řízení pro totéž protiprávní jednání, a může mu být tedy uložena dvojnásobná sankce, jedna příslušným orgánem dotčeného členského státu a druhá orgánem Společenství, a to v rozsahu, v němž tato řízení sledují odlišné cíle a v němž porušované normy nejsou totožné.

Nicméně skutečnost, že podnik, jehož účast na jednání ve vzájemné shodě se soutěžiteli ve věci cen je prokázána, se na trhu nechoval způsobem dohodnutým se soutěžiteli, není nutně prvkem, který musí být při určování částky pokuty, jež má být uložena, zohledněn jakožto polehčující okolnost. Podnik, který

Z toho vyplývá, že zásada *non bis in idem* nemůže být tím spíše použita v případech, kde zahájená řízení a sankce uložené

jednak Komisi, a jednak orgány třetích států nesledují zjevně tytéž cíle. Pokud jde totiž v prvním případě o ochranu nenarušené hospodářské soutěže na území Evropské unie nebo v Evropském hospodářském prostoru, v druhém případě se sledovaná ochrana týká trhu třetího státu. Podmínka totožnosti chráněného právního zájmu, která je nezbytná k použití zásady *non bis in idem*, tak není v tomto případě splněna.

právní jednání porušující kartelové právo členského státu, a v důsledku toho spáchané na území Společenství.

Povinnost zohlednit požadavek ekvity nicméně vyplývá jednak z úzké vzájemné závislosti vnitrostátních trhů členských států a společného trhu, a jednak ze zvláštního systému rozdělení pravomocí mezi Společenstvím a členskými státy v oblasti kartelových dohod na tomtéž území.

(viz body 285–287)

(viz body 290–291)

12. Možnost kumulování sankce Společenství a sankce vnitrostátní, v návaznosti na dvě paralelně probíhající řízení, jejichž přípustnost vyplývá ze zvláštního systému rozdělení pravomocí mezi Společenstvím a členskými státy v oblasti kartelových dohod z důvodu, že sledují různé cíle, podléhá požadavku ekvity. Tento požadavek ekvity znamená, že Komise je při stanovení výše pokuty podle článku 15 nařízení č. 17 povinna zohlednit sankce, které již byly témuž podniku uloženy za stejný skutek, pokud se jedná o sankce ukládané za proti-

13. Pravomoc Komise ukládat pokuty podnikům, které úmyslně nebo z nedbalosti porušily ustanovení čl. 81 odst. 1 ES nebo článku 82 ES, je jedním z prostředků svěřených Komisi, aby mohla plnit úkol dohledu, který jí svěruje právo Společenství. Tento úkol zahrnuje povinnost provádět obecnou politiku směřující k uplatňování, v oblasti hospodářské soutěže, zásad stanovených ve Smlouvě a v tomto smyslu směřovat chování podniků.

Z toho plyne, že Komise má pravomoc rozhodovat o výši pokut s cílem posílit

jejich odrazující účinek, pokud jsou protiprávní jednání stejného typu stále poměrně častá, byť jejich protiprávnost byla ustanovena od začátků politiky Společenství v oblasti hospodářské soutěže, z důvodu zisku, který z nich mohou mít určité dotyčné podniky.

ností je totiž část odpovědi na oznámení námitek nebo dokument připojený k takové odpovědi důkazem v neprospěch různých stran, které se údajně podílely na protiprávním jednání.

Cíl odrazení, který Komise sleduje, se totiž týká jednání podniků uvnitř Společenství nebo Evropského hospodářského prostoru (EHP). V důsledku toho nemůže být odrazující charakter pokuty uložené podniku z důvodu, že porušil pravidla hospodářské soutěže Společenství, určen ani v závislosti na konkrétní situaci tohoto podniku, ani v závislosti na jeho dodržování pravidel hospodářské soutěže stanovených ve třetích státech mimo Evropský hospodářský prostor.

Dotyčnému podniku přísluší prokázat, že výsledek, ke kterému Komise dospěla ve svém rozhodnutí, by byl jiný, kdyby byl neoznámený dokument, na kterém Komise založila obvinění tohoto podniku, odmítnut jako důkaz v jeho neprospěch.

(viz body 297–298, 300)

14. Pokud se Komise v řízení podle čl. 81 odst. 1 ES zamýšlí za účelem určení existence protiprávního jednání opřít o část odpovědi na oznámení námitek nebo o dokument připojený k takové odpovědi, musí ostatním účastníkům takového řízení umožnit vyjádřit se k takovému důkazu. Za takových okol-

Pokud jde o neoznámení dokumentu ve prospěch, dotčený podnik musí pouze prokázat, že jeho nezveřejnění mohlo ovlivnit k jeho újmě průběh řízení a obsah rozhodnutí Komise. Postačí, že podnik prokáže, že uvedený dokument ve prospěch mohl použít ke své obhajobě v tom smyslu, že pokud by jej mohl uplatnit během správního řízení, mohl se dovolávat skutečností, které se neshodují se závěry vyneseny v tomto stadiu Komisí, a mohl by, bez ohledu na to, jakým způsobem, ovlivnit závěry Komise učiněné v rozhodnutí, přinejmenším pokud jde o závažnost a délku trvání vytýkaného jednání a výši pokuty.

V tomto kontextu může být možnost, že nezveřejněný dokument mohl mít vliv na průběh řízení a obsah rozhodnutí Komise, prokázána pouze po předběžném přezkoumání některých důkazních prostředků, z něhož vyplývá, že nezveřejněné dokumenty mohly mít – s ohledem na tyto důkazní prostředky – význam, který neměl být přehlédnut.

(viz body 343–344, 351)

15. Vzhledem k tomu, že přezkum žalobních důvodů vznesených podnikem proti legalitě rozhodnutí Komise, kterým mu tato uložila pokutu za porušení pravidel hospodářské soutěže Společenství, neodhalil žádnou protiprávnost, není namístě, aby Soud využil své pravomoci soudního přezkumu v plné jurisdikci ke snížení výše uvedené pokuty.

(viz bod 386)